

За науковий КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

СЕРЕДА
1
ГРУДНЯ
1954 року
№ 31 (430)

Ціна 20 коп.

Товариші студенти!
Тепер основне завдання — підго-
товна до зимової екзаменаційної
сесії.
Працюйте щоденно і наполегливо
над вивченням програмового мате-
ріалу.

АГІТАТОР

Агітатор! Скільки величі та бла-
городства в цьому простому слові.
Агітатор! Які почесні та справді від-
повідальні обов'язки лягають на лю-
дину, що удостоєна цього високого
звання — звання агітатора. Адже він,
агітатор, є найпершим провідником
ідей Комуністичної партії в широкі
народні маси. Він не безстрашний
інформатор, а полум'яний трибун,
що всією своєю роботою виховує
комуністичну мораль, почуття жи-
вотворного радянського патріотизму,
що кличе до беззавітного служіння
рідній соціалістичній Батьківщині.

Агітаційна робота повинна бути
щоденною і дійовою. Про необхід-
ність такої агітаційної діяльності
М. С. Хрущов говорив:

«Посилення комуністичного вихо-
вання трудящих є найважливішою
умовою нашого просування вперед.
Політико-масова робота повинна бути
спрямована на дальше піднесення
комуністичної свідомості трудящих.
Це значить — вести роботу так, щоб
кожний бачив зв'язок своєї особи-
стої праці з завданнями боротьби
за комунізм, щоб кожний бачив у
своїй праці частку нашої спільної
великої справи. У людей, які дійшли
до такої свідомості, набагато зро-
стають сили, їх праця стає ціле-
спрямованою».

Ці слова повинен пам'ятати кож-
ний агітатор, ведучи конкретну, ці-
леспрямовану роботу серед насе-
лення, кожний працівник нашого
університету, якому доручено бу-
ти агітатором. За декілька ост-
таних років агітатори домоглися
гарних показників у своїй роботі.
Як показали вибори до Верховної
Ради Союзу РСР, агітробота дала
свої великі позитивні результати —
значно зросла політична активність
трудящих.

Широку роботу розгорнули агіта-
тори серед населення тепер, в дні
підготовки до виборів народних судів.
Всі агітатори вже декілька раз
побували у своїх виборців, перевірили
списки для таємного голосуван-
ня, розповіли про радянський демо-
кратизм і радянську виборчу систе-
му. Агітатори, ведучи агітацію за
блок комуністів та безпартійних, ви-
вчають запити трудящих та допома-
гають їх задовольнити.

В минулому номері нашої газети
була надрукована добірка матеріалів
про агітаційну роботу серед насе-
лення. Країні агітатори тт. Змієнко,
Громадський поділилися своїм досві-
дом, розповіли про ті великі завдан-
ня, які стоять перед агітаторами в
передвиборний період.

Так як Змієнко та Громадський,
працюють десятки агітаторів нашо-
го університету. Повагою і авторите-
том серед виборців користується а-
гітатор Бабуріна — філологічний фа-
культет. Таран — історичний фа-
культет, значних успіхів домогся в
цілому агітколективі геолого-геогра-
фічного факультету.

Однак, в агітаційній роботі є ще
в нас чимало формалізму. Так, до
цього часу немає агітаторів в тих
будинках, що раніш були закріплені
за агітколективом юридичного фа-
культету. Ряд агітаторів — Суботі-
на, Ольшанська, Васильєва та інші
безвідповідально ставляться до до-
рученої їм справи.

Агітаційна робота не терпить фор-
малізму та штампів. Це жива спра-
ва, і їй потрібно віддатися повністю.

Зараз колектив нашого університе-
ту проводить велику політичну кам-
панію — партійні, профспілкові, комс-
мольські організації висувають кра-
щих людей кандидатами в народні
суди та народні засідателі. 26 ли-
стопада відбулися партійні збори на
історичному та філологічному фа-
культетах, на яких висувалися кан-
дидати в народні засідателі. Кому-
ністи одностайно висунули виклада-
ча основ марксизму-ленінізму Зу-
бова та аспіранта Макеєнка. На
геолого-географічному факультеті
кандидатом в народні засідателі ви-
сунули асистентку Горбунову. Тех-
працівники виявили високе довір'я
комендату усього корпусу по вул.
Радянської Армії т. Гетьмановій.

Кожний агітатор повинен добре
знати кандидата в народні суди та
засідателі, повинен познайомитись з
його біографією та громадсько-полі-
тичною діяльністю. Кожний агітатор
повинен наполегливо вести агітацію
за блок комуністів та безпартійних.

Бути агітатором — це велика і по-
чесна справа. Кожний комуніст і без-
партійний, кожний, хто працює а-
гітатором, повинен з честю виправдати
високе довір'я партійної організації.

ПО УНІВЕРСИТЕТАХ

МОСКОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

До 200-річного ювілею Москов-
ського університету в новому примі-
щенні на Ленінських горах відкри-
вається ювілейна виставка. Вона від-
образить історію університету за
два століття його існування.

Велику підготовчу роботу прова-
дять зараз працівники Музею земле-
знавства й університетської бібліоте-
ки. Їх можна бачити в Третьяков-
ській галереї, в архіві Академії наук
СРСР, в Центральному державному
архіві стародавніх актів.

Скрізь вони ретельно добирають
матеріал, який відбиває історію
Московського університету, його роль
в розвитку російської і світової на-
уки.

Кількість читальних залів в уні-
верситетських бібліотеках в цьому
навчальному році досягла 34. Вони
розраховані на 2,345 місць. Безпе-
рервно ростуть і книжкові фонди.

Велике значення в бібліотеках уні-
верситету надається комплектуванню
відділів іноземної літератури, у фон-
дах якої біля півтора мільйонів то-
мів.

В книгосховища бібліотек, де є лі-
тература на всіх мовах світу, в ми-
нулому навчальному році надійшли
книжки та періодичні видання із 50
країн світу.

Студенти та аспіранти Москов-
ського університету завжди зможуть
одержати в своїх бібліотеках будь-
яку книжку, журнал для занять.

«Московский университет».

КАЗАХСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

В університеті організована ви-
ставка, присвячена 50-річчю з дня
смерті великого казахського поета
Абая Кунанбаєва. На ній представ-
лені твори Абая й романи М. Ауєзо-
ва «Абай» та «Путь Абая» росій-
ською і казахською мовами.

Критико-бібліографічний матеріал з
журналів і газет розповідає про
творчий і життєвий шлях засновника
казахської літератури.

Відомі радянські письменники
Л. Леонов, М. Шолохов, Є. Маль-
цев, І. Андронніков, П. Кузнецов,
поети М. Грибачов, С. Смирнов,
С. Васильєв, М. Танк та інші, які
приїхали до Алма-Ати на III з'їзд
письменників Казахстану, побували в
університеті.

Багатолюдна аудиторія гаряче ві-
тала виступи своїх улюблених поетів
і письменників.

Письменники й поети читали свої
твори та поділились творчими пла-
нами на майбутнє.

«За отличную учебу».

Полум'яний трибун пролетарської революції

(До 20-х роковин з дня смерті С. М. Кірова)

20 років тому, 1 грудня 1934
року, від руки контрреволюцій-
ної троцькістсько-бухаринської
банди агентів імперіалізму за-
гинув видатний діяч Комуні-
стичної партії і Радянської дер-
жави, улюбленець нашого на-
роду, полум'яний трибун про-
летарської революції, невтом-
ний борець за комунізм — Сер-
гій Миронович Кіров.

С. М. Кіров, вірний учень
В. І. Леніна і Й. В. Сталіна,
являв собою зразок комуніста,
який не знав страху в бо-
ротьбі з ворогами народу. Всі
сили і виняткові здібності, своє
героїчне життя він віддав без-
завітному служінню справі ко-
мунізму.

Вісімнадцятирічним юнаком,
у 1904 році, С. М. Кіров всту-
пає в члени РСДРП, стає
професіональним революціоне-
ром. У роки першої росій-
ської революції 1905 року
С. М. Кіров розгортає кипучу
революційну діяльність в Сибі-
ру. Тут він проходить сувору
школу революційної боротьби
— від підпільного гуртка до
організатора і керівника зброй-
ної народної демонстрації в
Томську.

У пізніші роки, незважаючи
на арешти, тюрми, заслання,
С. М. Кіров самовіддано про-
довжує революційну роботу.
Після лютневої революції 1917
року під керівництвом Сергія
Мироновича створюється Вла-
дикавказька Рада робітничих і
солдатських депутатів. Послі-
довно запроваджуючи в життя
ленінсько-сталінську націо-
нальну політику, С. М. Кіров
багато сил віддав зміцненню
братерської дружби між наро-
дами Кавказу.

В історичні дні Великої
Жовтневої соціалістичної рево-
люції Сергій Миронович при-
їжджає в Петроград. На II-му
Всеросійському з'їзді Рад він

бере участь, як посланець на-
родів Кавказу.

В роки громадянської війни
з ім'ям Сергія Мироновича Кі-
рова зв'язана героїчна оборона
Астрахані, розгром і вигнання
інтервентів з Північного Кав-
казу і Азербайджану.

В 1921 році Сергій Мироно-
вич Кіров обирається секретарем
Центрального Комітету
Комуністичної Партії (більшо-
виків) Азербайджану. В ці ро-
ки він невтомно зміцнює союз
робітників і трудящого селян-
ства, нещадно громить троць-
кістів і буржуазних націоналі-
стів, виховує національну пар-
тійні і радянські кадри. Під
керівництвом С. М. Кірова
азербайджанські комуністи про-
вели велику роботу по від-
будові, розвитку і технічному
переозброєнню нафтової про-
мисловості і всього народного
господарства республіки.

Радянський народ знає Сер-
гія Мироновича Кірова, як
вірного учня великих вождів
партії, творців соціалістичної
держави — В. І. Леніна і
Й. В. Сталіна. С. М. Кіров по-
стійно нещадно викривав зра-
дницькі замисли троцькістів, бу-
харинців і інших ворогів ра-
дянського народу. С. М. Кіров
самовіддано відстоював ленін-
сько-сталінську генеральну лі-
нію нашої партії.

На X і XI з'їздах РКП(б)
Сергій Миронович обирається
кандидатом у члени ЦК
РКП(б), а на XII з'їзді — чле-
ном ЦК РКП(б). З 1926 року
С. М. Кіров — кандидат, а з
1930 року, член Політбюро ЦК
ВКП(б).

Після XIV з'їзду ВКП(б),
на якому був проголоше-
ний історичний лозунг — пе-
ретворити нашу країну з аграр-
ної в індустріальну, еконо-
мічно незалежну від капіталі-
стичних країн, партія послала

С. М. Кірова на роботу в ленін-
градську партійну організацію.

І тут С. М. Кіров проявив
себе, як невтомний борець за
єдність партії, як талановитий
організатор мас і соціалістич-
ного будівництва, полум'яний
пропагандист всеперемагаючих
ідей Леніна — Сталіна. Ленін-
градські комуністи, очолювані
Сергієм Мироновичем, роз-
громили троцькістсько-зінов'єв-
ських і бухаринських вирождів
— цих ворогів радянського на-
роду. Під керівництвом С. М.
Кірова ленінградська партійна
організація добила блискучих
успіхів у розвитку соціалі-
стичної промисловості, в ко-
лективізації сільського госпо-
дарства, в піднесенні науки і
мистецтва.

С. М. Кіров пристрасно від-
давався справі зміцнення на-
шої великої соціалістичної
Батьківщини. В Комуністичній
партії він завжди бачив нат-
хненника і організатора пере-
мог соціалізму в нашій країні.
«Справа наша, товариші, не-
переможна, — говорив тов.
Кіров, — не тільки тому, що у
нас велика армія будівників, а
й тому, що ми будемо за пла-
ном такого архітектора, який
не зіб'ється з правильної істо-
ричної дороги, наш архітек-
тор — це наша непереможна
більшовицька партія, озброєна
ленінізмом».

Сергій Миронович загинув
на бойовому посту в розпалі
своїх творчих сил. Великі ідеї
Леніна — Сталіна, за які нев-
томно боровся і віддав своє
життя видатний діяч ленінсько-
сталінського типу С. М. Кіров,
живуть і перемагають. Під ке-
рівництвом Комуністичної пар-
тії і Радянського уряду наш
народ послідовно відстоює
справу миру в усьому світі,
успішно буде комуністичне
суспільство.

За кращий гуртожиток

Недавно в червоному кутку
гуртожитка № 1 відбулися збо-
ри технічного персоналу гурто-
житку спільно з членами студ-
комів. На зборах були присут-
ні ректор університету, прорек-
тор по господарській частині і
секретар партбюро університе-
ту.

Ректор університету т. Лебе-
дев С. І. зачитав наказ Міні-
стерства культури про нагоро-
дження кращих студентських
гуртожитків. Міністерство куль-
тури в своєму наказі відзначає
наш гуртожиток подякою.

Після оголошення наказу від-
булись дебати, під час яких
поряд з позитивними сторона-
ми виступаючі відмітили цілий

ряд недоліків в роботі техпер-
соналу гуртожитку. Вказува-
лось на незадовільну роботу
інженера тов. Захарченко,
який мало цікавиться життям
студентів, неухважно ставиться
до їх запитів, забуває про те,
що найголовнішим його обо-
в'язком є забезпечення нор-
мальних побутових умов для
студентів, які проживають в
гуртожитку. З вини т. Захар-
ченко до цього часу в гурто-
житку не відремонтована по-
крівля. Наслідки халатного
ставлення інженера до своїх
кровних справ особливо гостро
відчувають студенти в кімна-
тах №№ 93, 95, де протікає
стеля. Недостатньо налагодже-

на в гуртожитку справа з бі-
лизною. Близню студенти часто
одержують в незадовільному
стані. Перевірка санітарного
стану кімнат, що проводиться
зараз, показала, що не всі
кімнати гуртожитку знаходять-
ся в належному стані. Не при-
ваблює також своїм зовнішнім
виглядом і червоний куток.

Гостра, але справедлива кри-
тика товаришів, що виступали
на зборах, безперечно допомо-
же нашому технічному персо-
налу поліпшити свою роботу і
спрямувати всі зусилля на те,
щоб наш гуртожиток став зра-
зковим.

КИРИЛЕНКО Л. О.

ТОВАРИШІ СТУДЕНТИ! До екзаменів залишилося 4 тижні. Глибокими знаннями зустрінемо зимову екзаменаційну сесію!

Про самостійну роботу студентів

В системі вищої школи самостійна робота студентів є основою в підготовці висококваліфікованого спеціаліста, який досконало володіє основами марксизму-ленінізму і вміє орієнтуватися в сучасному міжнародному і внутрішньому становищі нашої країни. З перших днів перебування студента в нашому університеті цьому питанню приділяють велику увагу партійна і комсомольська організації, досвідчені педагоги, що працюють на нашому факультеті.

Сьогодні мені хочеться поділитися з товаришами, як я буду свій робочий план для систематичної роботи над програмним матеріалом. Багато студентів, що поступили вчитися в університет, не можуть виробити в собі необхідних навиків самостійної роботи. Тому часто трапляються зриви або переохолодження сил після перших колоквіумів та семінарів.

А починати треба з самого простого — уміння добре складати конспекти лекцій, а потім систематично працювати над рекомендованою літературою з кожної дисципліни, поглиблюючи свої знання, набуті на лекції. Не соромлячись, треба висловлювати незрозумілі питання на лекціях чи під час перерви у викладача, не залишаючи, таким чином, темних плям в лекційному та прочитаному матеріалі.

Багато студентів залишають підготовку до заліків та екзаменів на останні дні.

Безумовно, міцних і глибоких знань при такій підготовці бути не може.

Дуже важливим є також

За творче вивчення матеріалу

Запорукою успішного складання екзаменів є не тільки старання підготувати до семінарів, практичних занять, роботи над різноманітними науковими темами і т. д., але й розширення списку літератури для самостійного творчого вивчення предмету. Зразком сумлінної підготовки до екзаменів є кращій студент IV курсу Грималюк Віктор, на семінарах, на практичних заняттях свідчать про те, що він систематично готується до екзаменів, не обмежуючи свою працю лише рекомендованим списком літератури, не говорячи про те, що рекомендована література вивчається ним досконало.

Саме тут і вчать студенти правильно працювати над книгою, передавати своїми думками пророблений матеріал і вірно формулювати свої думки.

Дуже важливим фактором в поглибленні знань є наукові студентські гуртки.

Саме тут і вчать студенти правильно працювати над книгою, передавати своїми думками пророблений матеріал і вірно формулювати свої думки.

З початку навчання в університеті я беру активну участь в роботі наукових студентських гуртків. В гуртків з основ марксизму-ленінізму я зробив 2 доповіді на теми: «Демократична молодь в боротьбі за мир» і «Про революційну пильність» в гуртків з політекономії — на тему: «Рішення вересневого Пленуму ЦК КПРС — важливий етап в справі будівництва комунізму в нашій країні», робив доповідь на засіданні гуртків гідрології суші. Брав також участь у студентській теоретичній конференції факультету. Курсові роботи намагався закінчувати в першому семестрі

КУЧЕРЯВИЙ, студ. IV к. геогр. відділу.

Наслідуйте його приклад

Фред Куценко — один з кращій студентів IV курсу нашого факультету. Його характерує активне, я б сказав, палке відношення до життя, чуйне ставлення до товаришів.

На IV курсі немає студента, який не ставився б до нього з глибокою повагою й любов'ю. Коли Фред був комсоргом групи, він багато енергії віддавав створенню дружнього колективу.

Зараз Фред — один з кращій і найактивніших членів бюро. Він користується повагою в студентів всього факультету. Поряд з відмінним навчанням і громадською роботою Куценко бере активну участь в спор-

тивному житті факультету й університету. Він — капітан збірної факультетської команди з волейболу та другої волейбольної команди університету.

Фред Куценко вміє правильно організувати свій труд. Він працює багато й наполегливо. Ніколи не задовольняється засвоєнням програмового курсу, Фред систематично проробляє багато додаткової літератури, особливо в галузі теоретичної фізики, яку він вибрав своєю спеціальністю.

Це дозволяє йому активно брати участь в роботі наукових студентських гуртків.

З. ГЕНЕНДЕР.

Наша практика

3 10 листопада по 5 грудня проходить педагогічна практика студентів V курсу історичного факультету. Студенти підводять підсумки свого навчання в університеті. Той, хто завжди вчився на відмінно, хто систематично працював над матеріалом, хто частіше за всіх, краще за всіх виступав на семінарських заняттях, той тепер успішно дає уроки.

В перші дні практики ми лише вчилися у кращій вчителів школи, як організувати клас, як розпланувати урок і дохідливо подати новий матеріал. За час педагогічної практики ми зрозуміли, що дисципліна на уроці, якість урока залежать від того, наскільки вчитель володіє матеріалом, наскільки цікаво він вміє передати свої знання учням. Бай-

думок не зацікавлює учнів. Практика підказала, що слово, жести, інтонація дуже багато значать для вчителя.

Повчавшись у своїх старших товаришів, ми розпочали давати уроки. Кращій уроки дали студенти Поголов, Ясноо-ська, Гиренко, Бугрименко.

Більшість наших студентів активно включилися в життя школи. Велику допомогу подають класним керівникам Т.Т. Поголов, Кулик та інші.

Пройде небагато часу, і всі ми вийдемо на широку дорогу життя. Батьківщина довірить нам виховання радянських дітей.

Бажаю всім випускникам майбутнім педагогам, успіхів на їх творчому шляху.

Г. КЕНЦ, студ. V курсу історичного факультету.

Поеднувати навчання і громадську роботу

Мені хотілося б зараз, коли наблизжається час прощання з університетом, попередити нове покоління студентів, щоб вони не повторювали тих помилок, які робили ми. Коли ми ввійшли в стіни університету, нас перед усім вразило і захопило почуття волі, усвідомлення себе дійсно дорослою людиною. Що може бути краще: не треба шодня чекати, що тебе викличуть з якогось предмету, не треба тремтіти перед уроком суворого вчителя! Та що там казати, добре почувати себе вільним. Але тільки зараз, на IV курсі, ми посправжньому зрозуміли волю, як усвідомлену необхідність. А необхідність у всіх нас єдина — треба пізнати те, чому доведеться згодом жити дітям, те, що допоможе робити винаходи, відшукувати поклади корисних копалин і т. д. — інакше кажучи, те, з чим тобі доведеться мати справу все життя.

«В науці немає широкого білого шляху».

Це ясно відчуває кожний студент, особливо напередодні залікової і екзаменаційної сесії. Але в тому, що найбільш важко буває нам під час сесії, винні не тільки труднощі в опануванні наукою, а й ми самі. Не багато з нас вміють правильно розраховувати свій час і свої сили. Осві тому і виходить, що той матеріал, який подається на лекціях і семінарах на протязі 7—8 місяців, засвоюється нами, в основному, за 2—3 місяці. В меншій мірі це стосується тих предметів, з яких проводяться щотижневі семінари. Проте і по решті

предметів можна багато чого зробити. Це в першу чергу колоквіуми (товариські і офіційні). Крім того, мені здається, що треба кожному поставити перед собою «перспективне питання»: яке знання має кожний з вивчуваних предметів для народного господарства або для пізнання інших предметів. І тоді «нецікавих» предметів не буде. Треба вміти розраховувати свої сили, не брати занадто багато доручень. Дуже часто першокурсники хочуть відвідувати відразу кілька гуртків. Мені зустрічалися дівчата, які одночасно записувалися в танцювальний і хорівий гуртки і збиралися ще поступати на курси іноземних мов. А інші вважають, що успішно навчатися можна тільки в тому разі, коли віддавати весь час навчання. Це також невирно. Продовітьте список кращій студентів. В більшості це активісти, які беруть участь в гуртках, виконують громадські доручення. У нас на факультеті можна назвати багато таких імен: Дорошенко, Ключарьова, Петкевич та ін. Вони починаючи з першого курсу, займаються громадською роботою. Зараз Дорошенко — секретар комсомольського бюро факультету, Ключарьова — шефський сектор профкому університету, Петкевич — комсорг.

Наближаються екзамени. Для першокурсників це перші екзамен у вузі. І ми, старшокурсники, бажано їм найкращих успіхів.

БАБАНІНА, студ. IV курсу біологічного факультету.

Нещодавно Рада Міністрів СРСР і Центральний Комітет КПРС прийняли постанову про поліпшення підготовки, розподілу та використання спеціалістів з вищою і середньою освітою. У зв'язку з новими вимогами, які ставляться перед вищою школою, значно зростає роль викладача вузу в усьому учбовому процесі, в науковій роботі і в справі комуністичного виховання студентської молоді.

Партійна організація Одеського державного університету імені І. І. Мечникова з початку учбового року прагне збагачувати форми виховного впливу викладачів на студентську молоддь, підвищувати роль кафедр, професорів і викладачів у виховній роботі. Певні успіхи в цьому відношенні вже досягнені. Безперечно, що виховання комуністичної свідомості студентів залежить в першу чергу від якості лекцій, які читаються на всіх кафедрах, і зокрема, від рівня викладання суспільних наук.

Кафедри марксизму-ленінізму, політичної економії і філософії в університеті в цьому році підвищили ідейно-теоретичний рівень лекцій і семінарських занять, підняли їх виховний вплив. Викладачі цих кафедр зараз тісніше зв'язані з партійними і комсомольськими групами, із студентським активом.

Лекції більшості викладачів суспільних наук відрізняються високою ідейністю і творчим характером, органічно зв'язані з практикою комуністичного будівництва. Це, зокрема, можна сказати відносно лекцій і семінарських занять, які проводяться т.т. Мойсєєвим, Бельфором, Мамонтовою, Перловим, Ганевичем.

Меті навчання і виховання служать лекції і багатьох інших наукових працівників університету, викладачів спеціальних кафедр. Так, професори т.т. Воробієв, Лебелєв, Сав-

чук, Цесевич, Тульчинська та інші в своїх лекціях яскраво відображають роль вітчизняних вчених у розвитку науки і техніки, виконують у студентів почуття радянської національної гордості за пріоритет передової радянської науки.

Але цього не можна сказати відносно всіх викладачів і всіх кафедр університету. Серед наших наукових працівників є професори і викладачі, які не завжди як слід розуміють свою відповідальність за формування комуністичного світогляду у студентів. Виховання здається їм чимось відокремленим від лекцій та семінарських занять. Тільки цим можна пояснити той факт, що в цьому учбовому році деякі кафедри, наприклад, української літератури, теоретичної фізики — вважали можливим не обговорювати вступних лекцій. Але ж вступні лекції мають особливо велике значення для виховання студентства, вони вводять їх в курс вибраної науки, розкривають перед студентами неоякі горизонти творчих дерзав в будь-якій галузі знань.

Важливу роль в навчально-виховній роботі покликани відігравати наукові кабінети при кафедрах. Довід кращій з них ми прагнемо заохочувати і поощрювати. Корисну ініціативу проявив завідуючий кабінетом марксизму-ленінізму т. Лисенко. Він організував демонстрування документальних фільмів, які ілюструють окремі розділи історії КПРС. Це не тільки навчальний, але й виховний захід.

Велике значення в справі виховання мають лекції, які читаються викладачами університету для студентів в позаучбові часи. В цьому році ми посилили увагу щодо організації лекційної пропаганди. Тематика лекцій будується в відповідності з запитами студентської молоді. Візьмемо, наприклад, діяльність лекторія по-

Підвищувати роль професорів і викладачів у вихованні студентів

науково-атеїстичній пропаганді. Лекції часто перетворюються тут в жваві теоретичні дискусії. Саме так пройшли лекції професора Пузанова на тему «Походження людини за новими даними науки», професора Цесевича «Про будову всесвіту», завідуючого кафедрою філософії доцента Подругіного «Марксизм-ленінізм про релігію».

На філологічному факультеті велику аудиторію приваблюють лекції, присвячені наступному другому з'їзду радянських письменників. Дозець Коган прочитав лекцію на тему «Марксизм-ленінізм про літературу і мистецтво, як форму громадської свідомості». Партійне бюро факультету організувало дискусію на тему: «Проблема позитивного героя в радянській літературі». Дискусією керували т.т. Збандуло і Вязовський. На дискусії виступило понад десять чоловік.

В найбільшій час для студентів університету буде прочитаний цикл лекцій про видатних вчених, які працювали в стінах Одеського університету — Мечникова, Сеченова, Умова, Ковалевського, Шепкіна і інших великих діячів науки. Немає сумніву, що ці лекції викличуть самий жвавий інтерес у молоді.

Велике місце в комуністичному вихованні студентів займає агітаційна робота. В університеті нагромаджено деякий позитивний досвід у проведінні політичної агітації. Ми домагаємось, щоб цією роботою безпосередньо в академічних групах займався партійний актив, завідуючі кафедрами, професори і викладачі.

Кадрами і різноманітними є форми виховної роботи, яку проводить доцент кафедри російської літерату-

★
М. СИМОНЕНКО, секретар партбюро Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова.

★
ри т. Литвинова. Тут і індивідуальні задавальні бесіди з студентами, і систематичне відвідування гуртожитків, і змістові політінформації в академічній групі, і участь у творчих дискусіях та колективних відвідуваннях театрів, музеїв.

Але в агітаційній роботі у нас ще не повністю викоринений формалізм. Бесіди в групах і в гуртожитках не завжди актуальні за темою і захоплюють за формою. На деяких факультетах політінформації в групах називають «політінформами» і трішки формалізм, коли викладач який працює агітатором, приходить в групу тільки один раз на тиждень, не спілкується повсякденно з курсом, призводить до того, що важливіші події в житті країни з'ясуєються з записанням. В таких випадках зміст політичної інформації — цієї найбільш гучної і оперативної форми політико-виховної роботи — втрачається. В той же час така практика знижує самодіяльність курсових громадських організацій.

Мають місце у нас, на жаль, і такі факти, коли вся політико-виховна робота в групі віддається агітаторам на відкуп, і вони починають піднімати партійну групу, курсове комсомольське бюро. Саме так було на філологічному факультеті, де одного разу агітатор-викладач т. Карженевська навіть проводила комсомольські збори замість комсомольського бюро групи. І це, на жаль, не поодинокі випадки.

Партійне бюро університету зараз разом з активом уважно вивчає стан агітаційної роботи на факультетах з тим, щоб доборини жити формалізм, підняти активність партійних груп, комсомольських курсових організацій.

Слід задуматися над питанням про те, як потрібні постійні агітатори-викладачі на старших курсах, на гуманітарних факультетах.

ва, Мілкіної, Кульбії і інших — відзначені в наказі Міністерства вищої освіти СРСР. Зараз готується до випуску збірка студентських наукових робіт.

Все це допомагає виховувати студентську молоддь в душі науковцю творчого деспанця.

Повищення ролі кафедр в виховній роботі допоможе досягнути і більш тісного спілкування викладачів із студентами в гуртожитку. Тепер бесіди частіше проводяться безпосередньо в гуртожитку, викладачі частіше бувають в студентських кімнатах. Але і в цій справі ще не все гаразд. Коли професор, викладач приходить в гуртожиток, як гість, без всякої мети, тільки тому, що йому рекомендували це в деяких випадках, від такої візиту користі дуже мало. Це свідчить звичайна формальність. Коли на засіданні партбюро університету обговорювалось питання відносно місця і ролі викладачів біологічного факультету в вихованні студентів, самі наукові працівники цього факультету висловлювали незадоволення своїми випадковими візитами в гуртожиток.

Важливим завданням професорсько-викладацького складу є виховання у студентів громадсько-політичної активності, свідомої дисципліни, розуміння свого державного обов'язку перед Батьківщиною. У зв'язку з цим слід розповісти про одну цінну ініціативу нашої університетської молоді. Багато студентів і комсомольців під час літніх канікул, відпочинаючись на закладі місцевих комсомольських організацій, беруть активну участь в сільськогосподарських роботах. Партійне бюро часто одержує листи від голів колгоспів, райкомів комсомолу, в яких виволоється подяка студентам за поміч, подану колгоспам. Так, наприклад, студенти філологічного факультету

т.т. Скрипник, Зозуля, Андросова, студентка історичного факультету тов. Решетник одержали подяку Вітязівського райкому комсомолу Кіровоградської області. Значення подібних фактів не тільки в тому, що студентська молоддь безосередньо приймає участь у боротьбі за високі врожаї, але і в тому, що в них виховуються трудові навички, високі моральні якості.

Рада Міністрів СРСР і ЦК КПРС особливо увагу звертають на правильний розподіл молодих спеціалістів у відповідності з державними інтересами. Молоді спеціалісти після закінчення вузу повинні працювати тільки за спеціальністю і безосередньо на виробництві в школі.

Зараз, коли чітко визначений профіль державних університетів — готувати кадри для народного господарства і викладачів середніх шкіл, особливого значення набуває виховання любові до педагогічної професії.

Прагнути підняти роль викладача в комуністичному вихованні студентів, використовуючи різноманітні форми впливу на молоддь, викоринити недоліки, формалізм в цій великій справі, ми будемо готувати молоді кадри спеціалістів, які б відповідали високим вимогам нашого народного господарства і культури.

На кафедрі історії СРСР

Вивчення вітчизняної історії є одним з найбільш відповідальних завдань у підготовці молодих спеціалістів-істориків. Кафедра історії СРСР на початку року намітила і здійснила ряд заходів для посилення наукової методичної роботи, підняття рівня викладання курсу історії СРСР та історії УРСР.

Велику увагу приділила кафедра питанню керівництва дипломними роботами. З перших днів учбового року була затверджена тематика і закріплені за студентами роботи. Серед дипломних робіт значне місце займають теми з історії радянського періоду нашої Батьківщини, а також і з історії першої російської буржуазно-демократичної революції 1905—1907 років, п'ятдесятиріччя якої скоро буде відзначатися.

Зараз перед колективом кафедри, як і перед усім викла-

дацько-студентським колективом факультету, стоїть важливе завдання: організовано підготуватися і провести на високому рівні зимову екзаменаційну сесію. В зв'язку з цим необхідно серйозно поставити питання про рівень вимог на екзаменах, особливо про критерій високих оцінок студентів. Як правило, наші студенти прагнуть скласти екзамен на відмінно і добре, але не всі мають знання, які б відповідали цим оцінкам.

Виходячи з практики учбової роботи, на кафедрі історії СРСР встановлено, що оцінка «відмінно» ставиться за відповідь, що свідчить про повне і глибоке знання рекомендованої літератури, детальне знання фактичного матеріалу, глибоке розуміння історичних закономірностей. Відповідь повинна бути також бездоганною з точки зору логічної побудови та мови.

Оцінка «добре» ставиться за чітке засвоєння програмного матеріалу, знання всіх рекомендованих джерел, вільне орієнтування в матеріалі та вміння застосувати головні положення марксизму-ленінізму до аналізу історичних фактів.

Щі критерій вищих оцінок слід мати на увазі всім нашим студентам і особливо тепер, коли пройшла вже більш, ніж половина семестру, серйозно взятися за вивчення всієї рекомендованої літератури, в першу чергу робити класиків марксизму-ленінізму. В зв'язку з наступною екзаменаційною сесією намічено організовано провести на деяких курсах колоквіуми, послити консультації викладачів.

Наполегливою і систематичною роботою забезпечимо високий рівень здачі екзаменів з історії нашої Батьківщини.

Доц. С. М. КОВБАСЮК, зав. кафедри історії СРСР.

Про підготовку до екзаменаційної сесії

Залишилося вже дуже мало часу до зимової екзаменаційної сесії. Ця сесія буде особливо важкою для першого курсу. Для того, щоб успішно скласти її, необхідно вперто й систематично вчитися. Офіційні колоквіуми, проведені на першому курсі з основних предметів, яскраво свідчать про підготовку студентів.

На 1-му курсі в III комсомольській групі колоквіум з аналітичної геометрії пройшов дуже погано, студенти одержали 4 двійки, причому двійки одержали секретар групового бюро Чистяков та член бюро Юров. Цей факт показує, що було не тільки не слідувало за підготовкою студентів з цього предмету, але й самі члени бюро не готувалися до колоквіуму. В цій групі за весь час повинно було відбутися всього 2 товариських колоквіуми, але жодного з них не було.

Треба сказати, що товариські колоквіуми є одним з найефективніших методів підготовки студентів, особливо на молодших курсах. В 1-ій комсомольській групі математиків (секретар бюро Волошин) бюро слідує за підготовкою студентів трохи краще. Тут було проведено 4 товариських колокві-

уми, які дали позитивні наслідки. На колоквіумах розглядається важкий матеріал, особливо увагу звертають на відстаючих студентів.

Товариські колоквіуми звичайно проводяться перед офіційними. Так, в цій групі намічено провести перед офіційним 2 товариських колоквіуми, на які вивести по 4—5 лекції. Однак, індивідуальна робота проводиться тут ще погано, про що свідчать двійки, одержані студентами Булак і Буряк.

В інших групах математичного й фізичного відділу, як показав актив академсекторії I курсу, офіційні колоквіуми теж не проходять без двійок. Але не у всіх групах подається дідова допомога відстаючим студентам.

Тепер, коли до екзаменаційної сесії залишилося мало часу, необхідно звертати особливо увагу на відстаючих студентів, додатково працюючи з ними, проводити консультації та товариські колоквіуми, висвітлювати й з'ясувати незрозумілі питання.

Тільки так можна добре підготуватися до екзаменаційної сесії і здати її успішно.

ФЕДОРЕНКО Л., ст. IV курсу фізмату.

Не миритись з „мовчальниками“

Попереду гарячі дні — заліки та екзамен. Від того, як поставлена академічна робота в групах на протязі семестру, залежить успіх в складанні екзаменаційної сесії.

На нашому факультеті проводяться товариські колоквіуми, які допомагають студентам своєчасно розібратися в складному матеріалі, краще засвоїти його.

Так, лише в групах першого курсу було проведено 3 колоквіуми з неорганічної хімії, 4 колоквіуми з вступу в біологію.

Другий курс особливо увагу звертає на вивчення такого складного й надзвичайно важливого для біолога предмета, як органічна хімія. В чотирьох групах цього курсу було проведено 7 товариських колоквіумів.

На третьому курсі був проведений товариський колоквіум з фізіології людини та тварини.

Стан підготовки до екзаменаційної сесії обговорювався на загальних зборах студентів I курсу. На цих зборах з усією серйозністю розглядали питання про поліпшення підготовки студентів до семінарських занять.

Відмічалось, що основна маса студентів систематично готується до семінарських занять й активно виступає на них (Рибаків, Коваленко, Бірюков та інші). Але є студенти, які готуються несистематично, часто займаються штурмв'язкою (наприклад, Кожем'якіна). Сергій вміло поєднує з відповідною участю в громадській роботі. Уже другий рік він комсорг цього курсу. Будучи завжди працьовитим і вимогливим до себе та інших, він зміг підняти дисципліну на курсі, добитися добрих успіхів у навчанні.

Керівник семінарських занять на цьому курсі тов. Добідка викликає тільки тих, хто піднімає не турбує.

КАМІНСЬКА, студ. III курсу біологічного факультету.

Один з найкращих

Як в навчаннях, так і в трудовій дисципліні Сергій Поголов може служити прикладом для кожного з нас. З першого курсу всіх вражала глибина його знань. Відомий на семінарських і практичних заняттях завжди були продумані, чіткі і ясні. Дуже серйозно з участю вивчав історію, фізику, математику. Сергій Поголов — активний член гуртка історії СРСР. Результатом його наукової роботи в гуртків є доповіді на тему: «Розвиток капіталістич-

П. БУГРИМЕНКО, в. яцько, студент V курсу.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР

Музика тісно зв'язана з літературою. Майже немає ва-ких значних літературних творів, які б не знайшли свого втілення в музиці. Тому музика особливо близька літераторам.

Метою вечора, який недавно відбувся на філологічному факультеті за ініціативою лаборанта кабінету російської літератури О. Г. Крупко, була популяризація творів П. І. Чайковського, написаних ним на теми класичної російської та світової літератури.

З доповіддю виступив дипломант О. Іовса. Він зробив короткий огляд творчості Чайковського, докладно зупинився на операх «Евгеній Онегин», «Пиковая дама» та симфонічній поемі «Франческа да Римині». Присутні прослухали цю поему в грамзапису. Перед нею розкрилась похмура картина дантового пекла, де в вічному вихрі носяться душі

грішників. Стогони, скрегіт, нелюдські муки...

Раптово вривається прекрасна, сумна і ніжна мелодія. Це Франческа розповідає про своє трагічне кохання. Але вихор підхоплює її, несе, і голос губиться в пекельному гуркоті.

Пушкін і Чайковський. Велюч двох російських геніїв злилася воедино в кращих операх «Евгеній Онегин» і «Пиковая дама». З монтажем по роману «Евгеній Онегин» виступили дипломантка Омелян і студентка IV курсу Дем'янова. На заключення вечора відбувся концерт-загадка.

Подібні вечори будуть систематично проводитись в університеті, сприяючи підвищенню музичної культури нашої молоді. В цих вечорах візьмуть участь не тільки учасники нашої самодіяльності, але й студенти консерваторії та артисти.

С. ІВАНЦЬКА.

Спортивна честь

Мені хочеться розповісти про негарний, некомсомольський вчинок студентки IV курсу геологічного відділу т. Фоміної.

22 листопада були призначені змагання з баскетболу між жіночими командами фізмату і геологічного факультету. Результат зустрічі визначав чемпіона ОДУ з баскетболу.

З великим хвилюванням чекали ми цієї зустрічі.

Студентка Фоміна є ведучою в складі нашої команди, її капітаном. На неї ми поклали великі надії.

І ось, незадовго перед початком гри, нас повідомили, що вона захворіла і знаходиться в тяжкому стані.

При цій звістці всі присутні в залі захвилювались: ясно, що без Фоміної розраховувати на перемогу не можна. Вирішили подзвонити їй. До телефону підійшла мати і пояснила, що Люсі погано, що їй поставлено банки, що... Це здалось нам підозрілим: вдень Фоміна була в університеті і мала цілком здоровий вигляд. Отже, якщо за годину до гри у Люсі стався випадок, то ясно, що банки тут, як мертвому кадило. Але—хто його знає. «Як можна не вірити людині, коли навіть вона бреше?... Вір

Ігор ЗЕЛЕНІН.

Хіба це спортзал?

За планом ремонт малого спортивного залу ОДУ (Пастера, 29) повинен був закінчитись до першого вересня. Кінчився листопад, а ремонт не закінчений. Проректор по господарській частині т. Дейментов та головний інженер т. Захарченко не приділили достатньої уваги цьому питанню.

Щодо якості розпочатого ремонту. Погана якість. Ще не встановлені печі, панелі пофарбовано темною фарбою, приміщення побілено неохайно.

В стелі чотири дирки, крізь які неба не видно, але під час

їй, постарайсь зрозуміти, чому вона бреше»,—писав Горький... І ми повірили Люсі.

Представник нашої команди прохав відкласти гру. Її не відклали.

У той вечір в спортзалі було чимало розмов; згадували дружність і спайку колективу геологів, славні спортивні традиції факультету...

Як і слід було чекати, наша жіноча команда, незважаючи на дружню і, що особливо хочеться відмітити, «мужню» гру, повинна була поступитися перемогою.

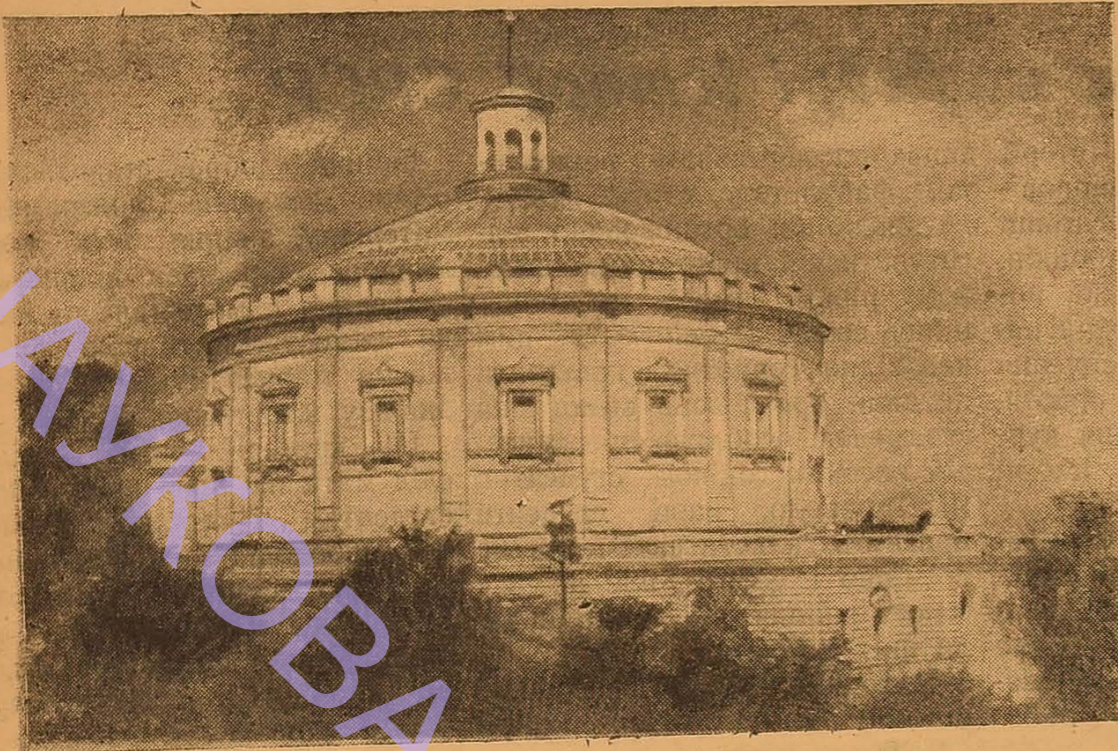
Не дивлячись на пізню годину (було біля 11 годин ночі) і сильний дощ, збуджені, ми йшли до Фоміної. У складі «делегатції» були не тільки геологи, а й представники інших факультетів, всього чоловік 10—15.

Як удар, на нас подіяла звістка: «Люся ушла в театр». Підтвердилось гірше: товариш поступив не по-комсомольському, не по-товариському.

Четвертий рік ми в університеті, і ніколи до цього часу в нас не траплялось такого, прямо скажемо, ганебного вчинку на нашому факультеті.

Громадськість повинна суворо засудити вчинок Фоміної.

Ігор ЗЕЛЕНІН.

Севастопольська

панорама

Героїчна оборона Севастополя в радянській художній літературі

В жовтні 1954 р. радянський народ відзначав століття легендарної оборони Севастополя. 349 днів захисники міста російської слави з небаченим героїзмом, мужністю і відвагою відбивали напади іноземних військ.

Твердья, избранная славой,
Земному грому поддалась!
Три царства перед ней стояло
Перед одной...

писав тоді поет революційної демократії М. О. Некрасов.

Тема Севастополя увійшла в російську літературу як тема героїзму російського народу. Безсмертним пам'ятником, гідним великого подвигу захисників Севастополя 1854—55 рр., є «Севастопольські оповідання» Л. М. Толстого. Свідок і учасник героїчної севастопольської оборони, Л. М. Толстой в листі до брата в 1854 р. писав: «дякую богам, що бачив цих людей і жив у їх славний час».

Через три нариси «Севастопольських оповідань» проходить думка, що джерелом найвищого героїзму захисників Севастополя була палка любов до батьківщини. Всією системою художніх образів свого твору Л. М. Толстой стверджував, що носіями великої духовної сили, хоробрості, чесності і скромності є прості російські люди: солдати і матроси, їх дружини і сестри. Народ—головний герой «Севастопольських оповідань».

В нарисі «Севастополь в грудні місяці» Толстой змалював непохитну стійкість захисників міста:

«Главное, отрадное убеждение, которое вы вынесли,—это убеждение в невозможности взять Севастополь и не только взять Севастополь, но и поколебать где бы то ни было силу русского народа — эту невозможность видели вы не в этом множестве траверсов, брустверов, хитро сплетенных траншей, мин и орудий, одних на других, из которых вы ничего не поняли, но видели ее в глазах, речах, приемах, в том, что называется духом защитников Севастополя».

Великий письменник бачив, що в умовах важкої боротьби люди зростають духовно. Це дало можливість Толстому зробити висновок: «Надолго оставит в России великие следы эта эпопея Севастополя, которой героем был народ русский».

«Севастопольські оповідання» Л. М. Толстого — це перший і кращий твір літератури XIX ст., присвячений героїчній обороні чорноморської фортеці.

Найвищим досягненням ліричної творчості в розкритті теми героїчної епопеї Севастополя є вірш М. О. Некрасова «Тишина» (1856 р.). Некрасов бачить Севастополь як «твердиню, избранную славой». Мужність і стійкість захисників міста принесли їм більше слави, ніж їхнім ворогам перемога, здобута дорогою ціною.

(Доц. БЕРЛОВСЬКА Л. В.)

Народ—герой! В борьбе суровой
Ты не шатнулся до конца,
Светлее твой венец терновый
Победоносного венца!

Великий поет не тільки висловив думку Л. Толстого про важливість севастопольської епопеї для майбутнього, але й наголосив на соціальних проблемах, що вимагали негайного вирішення. В «рухнувшей твердыне» Некрасов бачив майбутнє.

Над всею Русью тишина,
Но не предшественница сна:
Ей солнце правды в очи блещет,
И думу думает она.

Навіть поет Апухтін, чужий громадянській поезії, піднісся до створення гімну героїзму російського народу в своїй «Солдатській пісні про Севастополь» (початок 60-х рр.).

Традиції Л. Толстого в розкритті севастопольської теми продовжені в оповіданні Станюковича «Кирильч» (1896 р.). Станюкович зобразив виняткову хоробрість і героїзм російських солдат, показав народ дійсним героєм оборони Севастополя. Крім того, Станюкович ширше поставив тему нелюдського ставлення офіцерів до матросів. В цьому розумінні невеличке оповідання Станюковича посідає гідне місце в літературі XIX століття.

Радянська художня література за своєю кращою традицією класичної літератури і в трактовці теми героїчної оборони Севастополя. Найбільшим внеском в радянську художню літературу є багатотемна історична епопея С. М. Сергеева-Ценського «Севастопольская страда». Сергеев-Ценський дає широке зображення епохи, торкаючись різних явищ економічного, політичного, культурного життя країни в той час. Глибина в постановці теми є новим внеском в її розробку.

В романі виступає велика галерея різних художніх образів. Показуючи народ головним героєм подій, Сергеев-Ценський серед історичних образів відтворює не лише Нахімова, але й матросів Кошку, Шеаченка та інших відомих героїв Севастополя 1854 р.

«Севастопольская страда» — велике завоювання радянської літератури. Використані автором традиції Л. М. Толстого збагачені можливостями, які дає письменникові соціалістичний реалізм.

Патріотизм і героїзм моряків-севастопольців у нових історичних умовах знайшов своє нове вираження.

Паустовський в повісті «Чорне море» змалював севастопольське повстання, що почалося на крейсері «Очаков» у 1905 році. Тема зростання революційної свідомості моряків-севастопольців знайшла широке відбиття у великій повісті Малишкіна «Севастополь», що показує переджовтневі дні.

Події, пов'язані з революційно-визвольним рухом, визначали нові можливості в постановці теми Севастополя і його героїчних традицій.

Велика Вітчизняна війна, масовий героїзм радянського народу визначили новий етап у розвитку радянської літератури, відкрили нові можливості у постановці і трактовці теми Севастополя, ірмандянської і військової доблесті його захисників.

950 днів продовжувалась героїчна оборона Севастополя. Радянські воїни не тільки продовжили славні традиції героїв першої оборони, але й перевершили їх.

Тема героїчної оборони Севастополя широко представлена лірикою воєнного і післявоєнного часу. Вірші Суркова, Бершадського, Лебедева-Кумача та інших радянських поетів стверджують тему легендарної слави героїв Великої Вітчизняної війни—захисників Севастополя.

С. Алімов у вірші «Севастополь—місто слави» у великій славі сучасності бачить подвиги першої оборони Севастополя:

И сиять не перестанет
В новой славе наших дней
На Малаховом кургане
Свет нахимовских огней.

Про славу флоту, як заповіт Нахімова, писав Сурков у своїй «Пісні про Нахімова». Цей мотив прозвучав і в інших творах радянської літератури про Севастополь.

Образи відважних захисників Севастополя 1854—1855 рр. ми впізнаємо в драматичних творах, присвячених Великій Вітчизняній війні. Найбільш яскравою в цьому відношенні є п'єса А. Первенцова «Південний вузол». П'єса дуже складна за задумом і композицією. Один з найбільш вдалих образів п'єси—моряк Чорноморського флоту, севастопольец Чмига. Він втілює відвагу і вивченість в перемозі російського народу, властиві захисникам Севастополя, яких зобразив Л. Толстой. Крім того, йому властиві нові якості, якості радянської людини.

Романтикою справжнього героїзму і безстрашності проникнута прекрасна повість про подвиг трьох моряків-севастопольців Л. Лагіна «Броненосець «Анюта». Джерелом мужності цих людей, що опинились без їжі і води на невеличкому катері далеко в морі, була жага до життя, життя заради перемоги. Письменник показав ту глибину патріотичного почуття, яка властива саме радянським людям.

Радянські патріоти робили безприкладні подвиги, які письменники часто зображували, не змінюючи навіть імен героїв. В цьому відношенні характерні оповідання «Справжня людина» Сергеева-Ценського, «На високому мисі» Павленка.

(Продовження буде).